

[Hartvig Frisch.]

jeg vil stemme imod dette Ændringsforslag, men tillige at motivere min Afstemning, ligger det i, at det store Spørgsmaal, der tillige er rejst i Ændringsforslaget, om den direkte Lytterafstemning, er et Spørgsmaal, som jeg ved tidligere Lejligheder andre Steder har talt om, og en Tanke, som jeg principielt absolut giver min Tilslutning. Det har ogsaa glædet mig at se af Udvalgets Forhandlinger om dette Spørgsmaal, at man baade fra Ministerens Side i Udvalget og fra andre Sider, hvor der har været fremsat Ytringer om det, er fremkommet med Udtalelser om, at man principielt havde megen Interesse for Tanken om, at Lytterne ved direkte Afstemning kunde komme til at gøre sig gældende. Nu er Forholdet utvivlsomt det, at de Argumenter, der er fremført med Hensyn til Tidspunktet og med Hensyn til Vanskelighederne ved den praktiske Ordning, er meget stærke, og det er paa disse Argumenter, jeg støtter min Afstemning mod dette Ændringsforslag, idet jeg altsaa tillige fremhæver, at Ændringsforslaget i øvrigt ikke i sin Form tiltaler mig og ikke forekommer mig at give en Ordning, der er fuldt tilfredsstillende. Havde Ændringsforslaget haft en saadan Form, at den direkte Lytterafstemning var blevet ordnet saaledes, at Lytterne ligefrem havde faaet en afgørende Indflydelse i Raadet, vilde jeg have tænkt mig, at Sagen var en noget anden. Men jeg synes altsaa, at Ændringsforslaget, som det her foreligger, hverken løser den ene eller den anden Opgave. Jeg har imidlertid ikke villet stemme imod det her i Salen, uden at jeg udtrykkelig fremhævede, at ogsaa jeg tror, at Tanken om den direkte Lytterafstemning maa blive Fremtidens Tanke i Ordningen af dette Spørgsmaal.

Rager: I Modsætning til de ærede Medlemmer, der hidtil har taget Ordet, vil jeg anbefale at stemme imod begge de stillede Ændringsforslag. I det Lovforslag, som blev forelagt, og hvortil disse Ændringer nu fremkommer, var der af Ministeren foreslaaet en Udvidelse af Lytterrepræsentationen med et Medlem, men relativt forblev Lytternes Repræsentation i Raadet omtrent den samme. Man er nu ved disse Ændringsforslag gaaet videre med at tilfredsstille de saakaldte Lytterkrav, uden Tvivl i den bedste Mening, idet man virkelig tror, at man tjener de Mennesker, der lytter Radio, bedst ved at gaa frem ad den Vej. For mig er det en betænkelig Vej. Var man endes om Lovforslaget i den Form, hvori det forelaa fra Ministerens Side, skulde jeg

overhovedet ikke have gjort Spørgsmaalet til Genstand for Diskussion, men naar man ser, hvorledes man er kommet ind paa en Glidebane, naar man ser, hvorledes man fra Ministerens Udvidelse til 5, der sikkert har været begrundet paa saglig Overvejelse, glider gennem Udvalgsflertallets 6 til Udvalgsmindretallets 7, stadig varetagende og paaberaabende sig de hellige Lytterinteresser, saa føler jeg mig kaldet til at staa op som Repræsentant her, hvor der ikke alene skal tales om Lytterinteresser, men skal tales om alles Interesser, og selv om efterhaanden de fleste maaske er blevet Lyttere, tror jeg ikke, Rigsdagen staar sig ved at gaa længere og længere i Retning af at lade Organisationer, der for det første, som Lytternes, har et forholdsvis ringe Medlemstal og dernæst i Virkeligheden ikke har den Bæreevne, som de Organisationer bør have, som Rigsdagen bør give Plads i Udvalg og Kommissioner i Rigsdagen og lignende Steder, faa saadanne Pladser. Vi ødelægger og forfusker derved en i sig selv god Tanke. Organisationer, som hviler paa et økonomisk Grundlag, paa et Erhvervsgrundlag, paa virkeligt Interessesfællesskab, dem bør vi tage Hensyn til. Men anderledes forholder det sig, naar der som her er Tale om Organisationer af ganske løs Sammenhæng, som i disse Dage halser Landet rundt for at faa saa mange Medlemmer som muligt — kan man overhovedet være sikker paa, at alle de Medlemmer, som de vil opgive til Ministeren, har betalt eller nogen Sinde vil betale Kontingent? Der er efter min Mening i disse Ændringsforslag en stigende Linie, der viser en Søgen ad Veje, som jeg ikke kan finde absolut moralske og værdige. Det er ikke alene Lytterne, der er interesserede i, hvad der udsendes gennem dansk Radiofoni, det er lige saa vel de Mennesker, der *ikke* lytter, thi det betyder ikke lidt for et Land, hvorledes dets Radiofoni bliver brugt, det betyder ogsaa meget for dem, der ikke lytter, hvilken Kulturværdi det, der bliver sendt ud, indeholder.

Ud fra disse Betragtninger er jeg Modstander af saakaldte Lytterrepræsentanter, hvad enten de er valgt paa den ene eller den anden Maade. De vil som Regel være udsprunget af forholdsvis smaa Kliker, og jeg er sikker paa, at de Lytterrepræsentanter, som hidtil har kunnet gøre sig gældende i Radioraadet, er de Repræsentanter, som sidder i den danske Rigsdag, og som formentlig nu kan gaa ind i det nye Radioraad som Rigsdagens Repræsentanter. Lytterne staar sig langt bedre ved, at det er Rigsdagen, der repræsenterer dem, som Rigs-